

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 251/2025-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Havlát & Partners - advokátska kancelária, s. r. o., Rudnayovo námestie 1, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 1Tk/1/2020 takto

rozhodol:

1. Postupom Mestského súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 1Tk/1/2020 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava I **prikazuje** v konaní sp. zn. 1Tk/1/2020 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie **6 000 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava I **povinný** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava I **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jej advokátovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy a práv na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a rešpektovanie súkromného a rodinného života

podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v trestnom konaní, v ktorom je poškodenou. Mestskému súdu žiada prikázať konať bez zbytočných prieťahov s tým, že jej bude priznané finančné zadosťučinenie 20 000 eur.

II.

2. V novembri 2010 bolo začaté trestné stíhanie, ktoré sa týkalo smrti otca sťažovateľky. V tejto veci bolo v októbri 2017 vznesené obvinenie dvom páchatelom. Jeden z nich bol po schválení dohody o vine a treste v samostatnom konaní rozsudkom z 31. januára 2020 uznaný vinným z lúpeže a odsúdený na trest odňatia slobody osem rokov. Na druhého páchatel'a podal prokurátor v máji 2020 na Okresnom súde Bratislava I obžalobu pre obzvlášť závažný zločin vraždy a dva s tým súvisiace trestné činy. Mestský súd, na ktorý od júna 2023 prešiel výkon súdnictva z okresného súdu, v júni 2024 doručil stranám obžalobu spolu s výzvou na predloženie návrhov na vykonanie dôkazov. Mestský súd na základe doplnenia náležitostí obžaloby prokurátorom podľa § 567t ods. 1 Trestného poriadku v auguste 2024 uznesením vyslovil, že obžaloba má zákonné náležitosti. Toto uznesenie bolo na sťažnosť obvineného zrušené uznesením krajského súdu zo septembra 2024. Následne o prijatí obžaloby mestský súd rozhodol uznesením z novembra 2024, ktoré bolo sťažovateľke doručené 22. januára 2025. Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sťažnosť.

III.

3. Sťažovateľka zdôrazňuje, že napriek tomu, že od vraždy jej otca uplynulo už takmer 15 rokov a osem rokov, sa vie o pravdepodobnom páchatel'ovi, nebolo ani po piatich rokoch rozhodnuté o proti nemu podanej obžalobe. Pritom ani len nezačalo hlavné pojednávanie. To nebolo spôsobené nielen ňou, ale ani obvineným. Sťažovateľka vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života poukazuje na to, že v konaní ide o vraždu jej otca, ktorý bol verejne známy. To vedie k neustálemu záujmu médií, verejnosti a jej okolia, čo významne zasahuje do jej súkromia a rodinného života.

4. Mestský súd k ústavnej sťažnosti uviedol, že poslednému sudcovi bola vec pridelená 4. marca 2025 a ten sa vie vyjadriť k postupu len od tohto dňa. Konečné rozhodnutie mestský súd ponechal ústavnému súdu, pričom požiadal o zváženie primeranosti finančného zadosťučinenia.

IV.

5. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02).

6. Predmetom napadnutého konania je po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní rozhodnúť o obžalobe proti jednému obvinenému pre obzvlášť závažný zločin vraždy otca sťažovateľky. Ide o bežnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, no javí sa, že konanie je zložitejšie z dôvodu množstva zabezpečených a navrhovaných dôkazov. To vyžaduje skoré začatie dokazovania. Sťažovateľka a ani obvinený k predĺženiu konania neprispeli. Z vyjadrenia mestského súdu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by ospravedlňovali to, že vo veci doteraz,

teda po viac ako piatich rokoch od podania obžaloby, nebolo nariadené hlavné pojednávanie. Doterajšia dĺžka konania na mestskom súde bez nariadenia hlavného pojednávania odôvodňuje vyslovenie porušenia ústavných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote.

7. Súd v trestnom konaní musí zabezpečiť taký procesný postup, teda čo najskôr pristúpiť k dokazovaniu na hlavnom pojednávaní tak, aby bola zabezpečená právna istota nielen obvineného, no aj poškodenej sťažovateľky. Okresnému súdu bola podaná obžaloba v máji 2020 a mestský súd ju účastníkom konania doručoval po vyše štyroch rokoch v júni 2024. V konaní tak päť rokov po podaní obžaloby nie je nariadené ani hlavné pojednávanie. Takýto stav je v rozpore s ústavnými právami sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote. Preto bolo v tejto časti ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vyhovené a mestskému súdu prikázané, aby konal bez zbytočných prietahov.

8. Nebol dôvod vyhovieť ústavnej sťažnosti v rozsahu uplatnených ústavných práv sťažovateľky podľa čl. 19 ods. 2 ústavy a čl. 8 ods. 1 dohovoru. Hoci je dĺžka konania na mestskom súde neprimeraná, doterajšia nečinnosť mestského súdu v trvaní piatich rokov nepredstavuje zásah do týchto ústavných práv sťažovateľky. Vražda jej otca bolo objasnená v miere, ktorá postačovala na zistenie možného páchatel'a a podanie obžaloby. Preto nemožno dospieť k záveru, že by orgány činné v trestnom konaní rezignovali na vyšetrenie zásahu do rodinného života sťažovateľky.

9. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04). Tak je to aj v tomto prípade. S prihliadnutím na celkovú dĺžku konania, postup súdu, význam sporu pre sťažovateľku a skutočnosť, že sťažovateľka nijako neprispela k prietahom v konaní, bolo jej podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznané finančné zadosťučinenie 6 000 eur s tým, že vo zvyšku nebolo jej návrhu vyhovené.

V.

10. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľky odôvodňuje, aby jej mestský súd podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov úplne nahradil trovy konania, ktoré jej vznikli zastúpením advokátom. Ich výška bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, čo za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti – 2 x 371 eur) s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 14,84 eur) zvýšené o daň z pridanej hodnoty, pretože advokát sťažovateľky je platiteľom dane z pridanej hodnoty, predstavuje 949,17 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2025

Robert Šorl
predseda senátu